

Colecția IOANA
BABOȘAN

Colecția CORINA ISABELLA CSISZÁR

Colindă din Țara
Lăpușului

Tradiții de iarnă la românii și maghiarii din
Țara Lăpușului

Sus în poarta Raiului

1.

Sus în poarta Raiului,
Stă Sfânt Petru-n poarta
lui,
Celor buni, le-o deschide,
Celor păcătoși le-o-nchide.
Tata lu' Petru vine:
- N-ar fi Rai și pântru
mine?
- Tată, eu ți-aș face Rai,
Dar aicia, loc nu ai.
Că tu-n lume cât ai stat,
Ca primar ai fost în sat.
La bogat în crâșmă, beai,
Di pă cei săraci luai.
Fratele lu' Petru vine:
- N-ar hi loc și pântru
mine?
- Frate, eu ți-aș face Rai,
Dar aicia, loc nu ai.
Că tu-n lume cât ai stat,
Ca frunzar ai fost în sat.
Brazde adânci tu, de tăiei,
D'e câtă cei săraci luai,
Cât-a tău adăugai.
Sora lui Sfânt Petru vine:
- N-ar hi loc și pântru
mine?
- Soră, eu ți-aș face Rai,
Dar aicia, loc nu ai.
Că tu-n lume cât ai stat,
Crâșmăriță-ai fost în sat.
Cupa de vin de-o vindeai,
Cupa de vin n-o umpleai,

Lucrarea de față se bazează pe mărturiile directe ale performerilor chestionați în Țara Lăpușului, între anii 2011 - 2012, în localitățile Dămăcușeni (Domokos), Suciul de Sus și Lăpuș.

Șezătorile

Începe Postul Crăciunului, munca la câmp s-a finalizat, grânele s-au pus la păstrare în fiecare gospodărie, și acum atenția comunității sătești este îndreptată spre activitățile de pregătire a sărbătorilor de iarnă. Tot în această perioadă încep șezătorile. Lumea satului ia parte la șezători cu un sentiment ritualic, conformându-se rânduielii comunității tradiționale. Obiceiul șezătorilor se raporta la destinul uman individual sau colectiv și era, în același timp un obicei de inițiere a tinerilor în muncă, joc și viață, un loc de întâlnire a fetelor cu feciorii, un prilej de etalare a hărniciei și a inteligenței.

O performeră din Dămăcușeni (Domokos), sat lăpușean locuit în mare majoritate de către maghiari, ne descrie obiceiul șezătorii:

Erau serile lungi, lumea nu avea ce să facă și trebuia să-și umple cumva golul. La șezătoare participa toată lumea, de la mic la mare, cine o știut să lucre, s-o dus acolo. Torceau lână, alegeau pene, coseau. La fete o venit băieții și s-o așezat lângă fete. Apoi babele s-o pus într-un colț al camerei. Api pă fiecare fată o conducea câte un băiat acasă. Api spuneau glume, cântau cântece populare. Jucau jocuri. Apoi dacă îți pica fusul pă jos, îl ridica băiatu' și trebuia să-i dai o guriță ca să ți-l dea înapoi. Apoi unde se mergea la desfăcat pene, prindeau băieții vrăbii și le puneau în sac păstă pene. Și când desfăceau sacu', zburau vrăbiile și toată casa era numa' pene. Sau puneau piper pă sobă și toată lumea lăcrima. Așa să glumea la noi¹.

¹ Performer Eva Molnar, 67 de ani, Dămăcușeni, 2011

Noi nu colindam în șezătoare, fiecare ducă cu ie lucrul ei, fiecare lucra ce-o avut de lucru și cântau cântece populare. Șezătoria se ținea în fiecare seară la o casă unde o fo' locu' mai larg. Api în fiecare sară să ținea la aceeași casă. Numa' dacă să schimba ceva la casa aia, ori o murit cineva sau o născut, atunci mereau la altă casă. Așé am umblat noi².

Prezentăm în continuare o șezătoare din comuna Lăpuș, locuită în mare majoritate de către români:

Pă când să găta de desfăcat porumbul, api fetele méréu în șezătoare cu caiere de lână, de fuior. Cât era satu', să făceau vreo 5 – 6 șezători, la case mai mari. Să ținea numai luna, miercurea și vinerea. Gazda le împărțea un kil de tort la 4 fete. Noa, toarceți fete, dacă o trebuit să vă fac foc tătă iarna și să vă țân lumină.

Api erau supărate fet'ile. Nu le vinéu feciori. Mai erau și babe printre ele, nu le lăsau sânțure.

- Noa, fete nu vă vine nime să vă joace. D-api' da' să toarceți niște feciori.

Și api să apucau 2 femei una din cela capăt și una din iesta. Și torceu din vârșu' caierului.

Întreba femeia:

- Ce toarceți?

- Torc feciori,

De pân tâte șezătorile,

Să n-aivă stare și alinare,

Până la noi în șezătoare.

Cu stropșele în obdele

Furnici în opinci,

Să n-aivă stare

Până aici.

Pă când gătau, răștiéu tortu' acela pă sită. Îl puneu la grindă pă mătură de mesteacăn. Pă mătură trăjeu cărbuni din fit'eu. Și punéu tortu' pă cărbuni. Și una țâné mătura cătă grindă și una da cu săcurea. Și säre cărbuni pân tătă casa. Și api vineu feciorii în câte o sară și le prindeu așé, făcând cu cărbunii. Fetele luau șparga ceie pă care o tors-o și legau portița cu ie. Să nu mai vie feciorii să le găsască așé. Și api care vinéu, dau cu nasu' în șpargă. Ehe, aieste să știi că ne-o tors. Pântru aceie n-am avut stare până aici.

Depărtatu-te-ai tu, rău,
Soră, tu, de Dumnezău,
Și de Raiul Lui cel Sfânt,
Și ca ceriu de pământ.
Mama lui Sfânt Petru
vine:

- N-ar fi Rai și pântru
mine?

- Mamă, eu îți fac Rai,
Hai, măicuță, haida, hai.

Domnu' Scump te-
așteaptă-n Rai.

Că tu-n lume cât ai stat,
Pă săraci i-ai ajutat,
Luminări de ceară-ai dat,
Le-ai dat, măicuță, jertfă.

*De la Anuca Bodea, 56 ani,
Libotin, 2009*

Mulțămirea la colindă

2.

Rămâi, gazdă, vesel, bun,
C-ai ajuns Sfântu'
Crăciun,
Cu pace și cu sănătate!

*De la Anuca Bodea, 56 ani,
Libotin, 2009*

² Performer *Emme Miklos*, 73 ani, Dămăcușeni, 2011

**Colecția IRINA
BENZAR**

Folclor ucrainean

Colinde

Devna Ianovena

3.

Devna Ianovena
Neni Pana Sena.
Porodela u vefleiemî,
Maria iedena.

Isla zvizda craiom svitom
Zasvitela naposvitii,
Ai i bo tota nezvizdaia
Ai Maria precistaia
Isla i ona placaiuci
Avoho sena iticaiuci.

*De la Ileana Biro, 67 ani,
Remeți, 2009*

Zelene veno

4.

Zelene veno
Oi isla divcena
Rano u nediliu zeleno
zelene veno
U nidiliu rano sa jene
Ai na vodetiu
Cistu chernetiu zelene
Zazulca cucae
Divcena sluhae zelene
Zelene veno
U nediliu rano sa jene
Svitlu za decu
Pocupcu siate zelene

Șezătoare - Cupșeni - 2002; foto: Colecția Pamfil Bilțiu

Strigau fetele:

- Aveți fluier, mă, aveți fluier?

Api noi îl ascundem sub căput. Și api méré care era mai îndrăzneată și le căta pă sub căput. Și api jucau până să săturu. Zineu feciori harnici să ne joace.

Api ieșeu feciorii, fét'ile ieșeu după ei, stau câtăva-n povești și ele zineu la caier. Nu avem timp să stăm cu voi în povești. Că noi tre să ducem tort la mama acasă. O fo' strictă lumea, nu ca amu'. Dacă erau mai mulți feciori în casă, care băiet o fo' mai deștept, numără fét'ile. Că erau și mai micuță. Nu ieșeu după feciori tâte. Noa, numără fetele, să videm câți putem ieși amu' odată. Știi ca să-i petreacă pă tăți. Și să numărău fét'ile și să numărău ei și api' ieșeu.

Api să luau fusăle de la fete, să le deie câte-o gură. Api aduceu câte pă unu' hâd cu ei, să-l sărute și pă cela. Api' îl sărutau pă obraz, da' și de obraz le-o fo' greață. Care o fo' mai șmechere, o pus mâna pă obraz și o sărutat mâna.³

Cinstirea Evelor

Majoritatea obiceiurilor de iarnă care se practică în Țara Lăpușului sunt legate de prosperitatea, sănătatea oamenilor și a vitelor, norocul, fertilitatea solului, muncile agricole, căsătoria tinerilor și fericirea gospodăriei.

Am întâlnit în satul Dămăcușeni, unde sătenii sunt

³ Performer *Maria Dumitru*, 75 ani, Lăpuș, 2012

majoritatea de religie reformată, un obicei străvechi de iarnă, nemaipracticat în alte zone numit **Cinstirea Evelor (Evázas)**.

În Dămăcușeni (Domokos), cu trei-șase săptămâni înainte de Crăciun, se alegeau patru băieți care aveau și posibilitatea să plătească și să cazeze muzicanții și aceștia trebuiau să aibă și drăguță.

Și mergeau băieții după muzicanți, băieți care o știut să cânte bine, ca lumea. Și se alegeau căpitanul mare și caporalul mare. Căpitanul trebuia să fie prezentabil, drăguța lui să fie cineva în sat, căpitanul de obicei găzduia și dădea masa la muzicanți. Și veneau toți la casa căpitanului, venea toată lumea și veneau și drăguțele. Și trei – patru băieți îl ridicau pe căpitan și strigau: “Să trăiască căpitanul!” Apoi o ridicau pe drăguța căpitanului și strigau: “Să trăiască căpităneasa!” Și așa procedau și cu caporalul și drăguța lui. Și aștia patru erau considerați a fi deasupra tuturor în sat și aveau datoria de a conduce toate sărbătorile de iarnă din sat. Ei le și organizau. Mergeau cu sania până în Reteag după muzicanți și îi cazau la gradați, mai cu seamă la căpitan. Și muzicanții trebuiau și plătiți și se ajutau gradații între ei și fetele, familiile fetelor. De la bal veneau muzicanții, “țâganii” acasă la fete să mănânce. Se înțelegeau fetele între ele, azi îi ducea una la ea să mănânce, mâine îi ducea alta la ea, nu tăt căpitanu' să-i ducă. Tăt pă rând am dat tăți. Nu te-ai legat de așa ceva dacă n-ai avut posibilitatea, dacă n-ai avut porc tăiet⁴.

În 23 decembrie' în calendarul nostru reformat e ziua Evelor. Și gradații se împărțeau în două cete și mergeau la tot satul. Prima dată o mârș la preot, la primar și la drăguța căpitanului. În 23 decembrie umblau numa' la case unde erau fete și în 24 decembrie mergeau la femei. Și api' jucau, se învârteau un pic cu fata. Zicea căpitanul o poezie de cinstire a femeilor, o binecuvântare de către Dumnezeu a femeii. O intrat căpitanu' și caporalu', muzicanții și alți băieți câți o încăput acolo în casă. Caporalu' o venit cu o panglică și o sărutat fata și o legat-o cu panglica pă fata gazdei. Și căpitanu' și caporalu' ziceau fiecare câte o poezie când intrau. Și erau serviți cu horincă și cu prăjitură. O băut cât o băut și restul o pus într-o damijană. Și când s-o umplut, o adus alta goală. Și așa și-o strâns horincă pentru Crăciun.

În 24 decembrie méré la fiecare casă, la tătă lumea. Atuncia s-o-mpărțat în două cete. Doi muzicanți pă dreapta, doi pă stânga. Că dacă mereu la fiecare casă, era mai fără spor. În 24 decembrie nu intrau în casă. Afară zăcea căpitanu' o poezie. Apoi dacă era și fată în casă, îi mai invita să intre. Li se dădeau bani

Zelene veno
U nediliu rano sa jene
Pocupcu siate
Zazulicu u ziate zelene
Zelene veno
U nediliu rano sa jene.

De la De la Ileana Biro, 67 ani, Remeți, 2009

Viflaimul

5.

Slava bohu na zemni mer
Bo ciolovic ne dau
volenie.

Nebuitesea pasteri,
pastere,
Radusi vam Bovisciaie
I Boh narodeusea
U bohu voploteusea
Ale, aleluia,
Hrestos rojdaietia
Slovite
Hrestos u nebesi
Ezraciaite
Hrestos na zemle
Voznosetsea po devevsea
Poite Hospode zemlea
I veselea Hospodi liude
Iav ho proslavetesia!

De la De la Ileana Biro, 67 ani, Remeți, 2009

Colindă de mulțumire

6.

Diacuie vam, za vasi daret
Daivam boje, dai setco
dobroho,

⁴ Performer Eva Molnar, 67 de ani, Dămăcușeni, 2011

Lioho rocu novolo.

*De la Ileana Biro, 67 ani,
Remeți, 2009*

**Colecția CORINA
IOANA BODEA**

**Colinde din Țara
Lăpușului**

7.

La mnijlocu' râtului,
Ieste-un pat al Domnului,
Da' în pat cine-i culcat?
Tăt Crăciun îi mort de bat.
La capu' lui cine șăde?
Tăt cucuț cu pană verde.
La pticioare cine sta?
Tăt mortița săraca,
Cu cucuțu' să muștra:
- Măi, cucuț, cucuțule,
Schimbă-ți tu, măsurile,
- Schimbă-ți-le, moarte, tu,
Că io pă unde mă duc,
Tăt rămâne glas de cuc,
Și oameni ieșind la plug.
Da' tu pă unde locuiești,
Oamini tineri despărțaști,
Prunci micuți sărăcești,
Și rămân pă lângă vatră,
Tăt strâgând mamă și tată.
Da' io pă unde mă duc,
Tăt rămâne glas de cuc,
Și oamini ieșind la plug.

*De la Maria Buda, 70 ani,
Cușeni, 2009*

*și mergeau mai departe. Unde erau invitați să intre în casă,
jucau un pt'ic.⁵*

*Trei zile făceau joc la Crăciun cu muzicanții. Merea tătă
lumea la joc de la mic la mare. Da' fata n-o măs niciodată
sângură la joc. Dacă o chema băiatu' la joc se ducea, da'
însoțită și de cineva din familie. Băiatu' vinea după fată s-o ceară
de acasă. Acolo la bal n-o mâncat și n-o băut nime. Dacă o vrut
să beie, o măs feciorii la bufet. Gradații le făceau cadou la fete
un fus și un mai cioplit. Era vopsit și frumos ornamentat. Și fetele
le ofereau fulare, mânecări, struț de pus la pălărie, o batistă cu
numele feciorului brodat pă ié. Când o fo' ridicăți în grad, ei o
devenit conducătorii tinerilor. Și atunci toată lumea era acasă,
nu mergea nime' la muncă în străinătate, erau 50 de tineri în
sat. Nu era ușor să-i conduci, să-i organizezi; ei conduceau toate
evenimentele astea de iarnă începând cu gradații, aducerea
muzicanților, Crăciunul, Revelionul⁶.*

Anul Nou

Obiceiul de a sărbători începutul anului este întâlnit
pretutindeni, la toate popoarele cu intenția de a-și asigura
belșugul material și prosperitatea colectivității umane.

*La Dămăcușeni, de Revelion se făcea **Batyus bál (balul
straițelor)**. Mergea lumea de acasă cu batyu în spate, cu
mâncare și băutură. Pe vremuri se făcea la o casă, apoi s-o făcut
la Căminul Cultural. Fiecare își ducea mâncăriuca de acasă și
acolo făceau Revelionul împreună. Muzicanții erau aduși în 15
decembrie și stăteau vreo două săptămâni, până după Revelion.
Erau patru-cinci muzicanți. Banii pe care-i strângeau de la
colindat erau pentru muzicanți. Dacă nu ajungeau banii, trebuia
să pună fiecare din buzunar. De obicei le ajungea, că lumea știa
și le dădea bani, ca să poată să-și acopere toate cheltuielile⁷.*

⁵ Performer Zoltán Nemeth, 52 ani, Dămăcușeni, 2011

⁶ Performer Eva Molnar, 67 de ani, Dămăcușeni, 2011

⁷ Performer Zoltán Nemeth, 52 ani, Dămăcușeni, 2011

Vergelul

Petrecerea cea mai îndrăgită de săteni era Vergelul. Vergelul reprezintă o hore țărănească organizată de un grup de feciori, a doua zi de Crăciun sau de Revelion. Aceștia se ocupau de angajarea muzicanților, căutau o gazdă pentru vergel. Feciorii umblau prin sat și invitau fetele. Cele care n-au fost chemate, nu participă la vergel. Fetele se ocupau de bucate iar feciorii duceau băutură și angajau muzicanți.

În continuare, un performer din Suci de Sus, ne prezintă desfășurarea unui vergel din satul său:

La noi în Suci de Sus, demult, când eram eu pă timpuri, copil, să făcea Vergel și pentru copilași. Și cântau la fluier, venea cu noi un cioban și un meșter care cânta la fluier.

Meream la biserică și de acolo meream la fete la chemat. Să zie la casa unde să ținea vergelul, că altfel nu veneau nechemate. Fiecare chema, ne împărțam în patru – cinci grupuri și mergeam și chemam din fiecare parte a satului. Vergelul de copii să țânea într-un singur loc la beserică, de acolo ne strângeam: noa, méré m a chema la fete, care cu care, tăt câte doi. Fiecare meré să cheme la Vergel. Și să țineau mai multe vergeluri în sat. Merém la fete, ne așteptau cu băutura, cu mâncare, colac, prăjituri, jumări, horincă. Ne servé cu mâncare, cu băutură și spunéi:

- Uite, bade, am venit ca să ne lăsați fata sau fetele – dacă erau mai multe – cu noi la Vergel.

Vergelul nost' e la nănașu' Sofronea în casă și să ziniți și dumavoastă să petreceți. Petrecém ce petrecém la părinții fetei și apoi plecam. Mergeau fetele cu noi, le mai drăgăleam. Api făcea Vergel la cinci – șase căs. Meream la toate. Ne strânjeam sara toți și petreceam până târzâu.

A doua sară, iară ne adunam, era a doua zi de Crăciun. Să începé un program de șezut la masă.

- Tu șezi cu mine la masă, Lucreție?

- Nu, că o zâs cela că să șăd cu iel.

Noa, bun, întrebam alta:

- Tu, Ludovică, tu șezi cu mine?

- Șed.

- Noa, bine, "pune plăcinta pă lespede".

Tizeșii angajau muzicanții. Care aveau fete, să așezau cu ele la masă. Care n-aveau fete, plecau acasă sau mai și rămâneau, mai puneau o țuică, mai șidéu. Noi care eram cu fete duceam țuică, fetele aduceau jumeri, prăjitură. Și atunci veneau și mamele fetelor la fete, cu mâncare. Dacă n-avé mamă,

Colo-n sus la răsărit

8.

Colo-n sus la răsărit,
Mândră zare s-o zărit,
Da' nu-i zare de lumină,
Dumn'ezău c-o carte-n
mână,
Tăt cet'eș'te și cuvântă,
C-amu naște Maica
Sfântă.
Naș'te pă Domnu' Hristos,
Care d'i la iad n'e-o scos,
D'in muncile iadului,
D'in văpaia focului.

*De la Anuca Bodea, 83 ani,
Libotin, 2009*

Cât'e grăd'in'i îs în sat

9.

Cât'e grăd'in'i îs în sat,
Domn, Domn, ș-a nost
Domn,
Pă tăt'e bruma o pt'icat,
Numa' pă grăd'ina mé,
Domn, Domn, ș-a nost
Domn,
O pt'icat o brumă gré
Și nimn'ic nu mi-o strâcat
Domn, Domn, ș-a nost
Domn,
Și nimn'ic nu mi-o strâcat
Numa-un hir de busuioc,
Domn, Domn, ș-a nost
Domn,
Dă-i, Doamn'e, gazd'ii
noroc.
Numa-un hir de n'intă
creață;
Domn, Domn, ș-a nost
Domn.

Dă-i Doamn' e gazd' ei
viață.

*De la Anuca Bodea, 83 ani,
Libotin, 2009*

Cununa la secerat

10.

Bad' e d' i la secerat,
Bad' e d' i la secerat,
Tăt cu vorbe m-ai amănat.
Cu vorbe și cu scrisori,
Cu vorbe și cu scrisori,
Ș-amu', puiule, t' e-nsori.

Strigături

11.

Săraci cărările mele,
C-o crescut iarba pă iele!
Las' să crească,
să-nflorească,
Numa' badea să-mi
trăiască!

*De la Veturia Martin, 82 ani,
Rohia, 2009*

12.

Treci cărare și te-ndeașă,
Numa' loc de casă-mi
lasă.
Loc de casă și-o cărare,
Să mă duc la mândra-n
vale.

*venea o mătușă sau o soră. Și să începé un ospăț acolo, de numa'
în Caana Galilei ai văzut minuni de acele.*

*Cum s-o gătat jocu', ne așezam la masă. Din mâncările
care să aduceau acolo, din tăte luam câte o bucățică de carne,
una de cârnaț și făcém tri porții de mâncare la muzăcanți. Și îi
servém.*

*Api era dopuri de plută și o pus dopuri demnicate (tăiate) la
muzăcanți în carne. Api râdeau că zăceau că nu-i fiartă, ori
nu-i friptă carnea. Api noi făceam haz. Stam până răsărea
soarele, jucam și petrecém; api merém cu fata acasă, o
petreceam. A treia sară, de la Vergel merém da' mai devreme și
jucam, mâncam, da' nu ședem mai mult de unșpe' noaptea. Cam
cinci seri să făcea Vergel, trei seri de Crăciun, de Anu' Nou și
de Bobotează⁸.*

În Lăpuș, Vergelul se desfășura astfel:

- Măi, tu faci cu Ileana Vergel?

- Api' mi-o făgăduit, da' încă n-am fo' la părinți s-o cer.

*Vergelul să făcé numa' la Crăciun. Jucam vo' două jocuri în
sara de Crăciun. A doua zi de Crăciun să sculau și meréu la
beserică îmbrăcate fain cu barșoane și feciorii cu zgărzuri,
cioareci și cizme. Și după ce mâncam, să ducéu la joc. Fecioru'
meré și ceré fata de la părinți să margă la Vergel. Erau
2 – 3 sări după olaltă Vergel. Țăné până noaptea.*

- Noa, hai, să merem și la a mé să văd lăsa-o-a. Că meréu câte
doi feciori să ceară. Și o lăsau părinții pă fată.

*La vremea desfăcatului să mai culcau fetele cu feciorii care o
fo' mai nebune.*

Api la Vergel strigau feciorii:

Spusu-ț-am, mândruță spus,

La cules de cucuruz,

Să nu dormi cu fundu-n sus,

Că te-a pușca puricele

Și ț-a crește pânticele.

*Feciorii ducéu horinca și fetele câte 12 plăcinte. Fieșcare
plăcintă era cu jumere de cârnați.*

*Meréu maicile fetelor noaptea și le ducéu plăcinte. Meréu și api'
băgau mesă, mâncam, străgau, să veseléu.*

---

⁸ De la Valer Burzo, 75 ani, Suciul de Sus, 2011

Loc de casă și-o crenguță,
Să mă duc la a mé mân-
druță.

*De la Veturia Martin, 82 ani,
Rohia, 2009*

Orație la nuntă

13.

La șt'impuțu' vran' iți,
Șăd'e mama mn' iresî
Și roagă pă Sfântu' Soare
Să țâie zâua iar mare,
Să vie și socru' mare.

*De la Maria Buda, 70 ani,
Cupșeni, 2009*

Vergelul, Cupșeni; foto: Felician Săteanu

Bocete la tineri nelumiți

14.

Mai vină, Ion, acasă,
Că-i mâncarea caldă pă
masă.
Mă-ta nici cină nu ț-o
gătat,
Nici haine nu ț-o spălat,
Nici de prânz nu
s-o gândit,
Nici hainili nu ț-o
pregătit.

*De la Maria Buda, 70 ani,
Cupșeni, 2009*